

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

11.nodaļa: Nākotnes Gaisma.

Cik daudz gan posta atnes priekšlaicīgi vārdi! Bet to var atskārst vienīgi tie, kas labi iesavinājuši cēlonības un seku likumu un spēj jau apjēgt, kādas sekas var radīt dažādie cēloņi. Šī iemesla dēļ arī man jāatturas un jāatstāj daļa jautājumu bez atbildes. Vai gan vispārīgā apjukuma un tumšo uzbrukumu pastiprināšanās laikā iespējams kaut ko ezotērisku jeb svētnoslēpto uzticēt papīram, kas iet caur tik daudzām rokām. Daudz ko sagrozīs un iztulkos ļaunprātīgi.

Kad sensenākos laikos Gaismas Mācības tika stāstītas mutes vārdos vai arī miglainos simbolos, šādā faktā izpaudās vislielākā mērķtiecība un samērība. Bet vai arī mūsu laikos ir daudz tādu, kas izprot pat vienkāršu vārdu jēgu? Šādas neizpratnes un pat ļaunprātīgo iztulkojuma piemērs ir tikko saņemtās vienas Dzīvās Ētikas grāmatas apskats. Lasīju to un pabrīnījos! Ielaisties polemikā, protams, nav mans nolūks, bet jāsaka, ka izsacītās paviršās domas, diemžēl, ir ne vien vienkārši primitīvas, bet jau līdzinās ļaunprātīgas gara tumsības pašapmānam.

Tā atspēkotājs nesaprot, ka gara Mācība jeb Dzīvās Ētikas Mācība ir labākās fiziskās miesas bruņas. Bet pat modernie ārsti, piemēram, franču ārsts un biologs Lahovskis savā darbā “Kā sasniegt nemirstību?” zinātnisku pierādījumu daļā nāk pie slēdziena, ka visām ētiskajām Mācībām ir tieši bioloģisks pamats. Tātad arī viņa padoms – “nedusmojieties, neesiet greizsirdīgi, neapskaudiet, īgni neuzbudinieties un esiet labi un optimistiski un jūs nodzīvosit līdz lielam vecumam.”

Smieklīgi lasīt, ka atspēkotājs vairākkārtīgi cenšas attaisnot dažus grēciņus, uzveļot atbildību par tiem kārdinātājam.

Redzams arī, ka viņš ļoti pieķēries savam astrālajam ķermenim un doma par šķiršanos no tā viņam smaga. Bet vienmēr jāiegaumē, ka astrālais ķermenis nepieciešams dzīvībai fiziskajā plānā, jo tas ir vienotājs tilts, bet pārejot augstākajā stāvoklī, tas, tāpat kā fiziskais ķermenis, jau jāieskata par atmestu. Fiziskais ķermenis mums arī nepieciešams, bet labākajā evolūcijā to nomainīs sabiezināts astrāls. Arī astrālais ķermenis vajadzīgs sevišķiem uzdevumiem, sakarā ar fizisko pasauli, tāpēc daži Lielie Skolotāji pietur šo ķermeni.

Bet tieši Lielajiem Skolotājiem ir pamats nosaukt astrālo ķermeni par lieku atmeslu. Vajag, patiešām, jau fiziskās dzīves laikā visiem spēkiem apvaldīt astrālo ķermeni un pievērst visu uzmanību mentālā ķermeņa attīstībai.

Lielie Skolotāji augstu vērtē savu mācekļu darbības nevis rupjajā astrālajā, bet smalkajā ķermenī. Arī Mācībā sacīts, ka attīstoties garīgi, cilvēka uzturēšanās astrālajā ķermenī var ieilgt tikai četrdesmit dienas.

Nepiekrītot – “ka pasaules evolūcijas ceļu veic nevis zemākie slāņi, bet augstāko slāņu kooperācija”, mūsu atspēkotājs, kā redzams, noliedz Vadošo Sākotni Kosmā. Jājautā, kā gan viņš var pieņemt Kristus vai “visu piedēvēja” Dieva Kunga Sākotni? Vai gan Kristus parādība nav Augstāko Plānu kooperācija?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

11.nodaļa: Nākotnes Gaisma.

Uz viņa iedomīgajiem nobeiguma vārdiem, ka “M. vajag dot nevis sava dārza lapas, bet arī labus augļu kokus ar sulīgiem augļiem”, var atbildēt, ka Skolotājs viņam atbildējis jau pirmajā grāmatā: “Valdniek, kāpēc neztici man salasīt visus Tava dārza augļus?”

“Bet kur gan tavi grozi?”

“Valdnieks, kāpēc neizlej pār mani Tavas Svētības strautus?”

“Bet kur gan tavas krūzes?”

“Valdniek, kāpēc čukstu vietā nesaki pārkonī Tavu patiesību?”

“Bet kur ir ausis? Un pie tam pārkonī labāk klausīties kalnos.” Šeit liksim punktu.